

มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอร์เด็ก)

FOUNDATION FOR REHABILITATION & DEVELOPMENT OF CHILDREN AND FAMILY (FORDEC)

"เป็นองค์กรสาธารณกุศล ลำดับที่ 585 ของประกาศกระทรวงการคลัง", ใบเสร็จรับเงินสามารถนำไปหักภาษีเงินได้ประจำปี

ที่ Dir.PR. พิเศษ 14.09-14.02/2562-2563

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2562

เลขที่	5611
วันที่	25 พ.ย. 2562
เวลา	11.14

เรื่อง เชิญชวนร่วมสนับสนุน "โครงการแบ่งปัน & ปันรัก...ทำดีเพื่อเพื่อนมนุษย์"

: ทอดผ้าป่าสามัคคี ช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาส

ร่วมสมทบทุนโครงการเพื่อการศึกษาของเด็กยากไร้ และนม & อาหารกลางวันของเด็กก่อนวัยเรียน ฯ

เรียน อธิการบดี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

กองกลาง	
เลขที่	1993
วันที่	25 พ.ย. 2562
เวลา	15.16 น.

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาข้อมูลมูลนิธิฯ ไปปลิวประชาสัมพันธ์และแบบฟอร์มตอบรับ

2. ซองโครงการผ้าป่าสามัคคีเพื่อการกุศล

สำนักงานอธิการบดี	
รองอธิการบดี (ผศ.เสถียรโชค จันทร์ยอง)	
เลขที่	955
วันที่	26 พ.ย. 2562
เวลา	09.15 น.

มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอร์เด็ก) เป็นองค์กรสาธารณกุศล ลำดับที่ 585... ดำเนินกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาส ครอบครัวผู้ยากไร้และผู้ที่ยังตกอยู่ในภาวะยากลำบาก... การศึกษาและพัฒนาเด็ก ส่งเสริมการเรียนรู้ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก งานด้านการบริการและงานด้านสังคมสงเคราะห์... การพัฒนาครอบครัวและชุมชน ความร่วมมือรับผิดชอบต่อสังคม CSR และการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสาธารณะ ประโยชน์ ภายใต้อำนาจการดำเนินงานที่ว่า "แต่ผู้ทุกข์ยาก...จากใจรัก"

ดร.อัมพร วัฒนวงศ์ ผู้ก่อตั้ง/ประธานกรรมการ ของมูลนิธิ ฟอร์เด็ก จากอดีตเด็กกำพร้าที่พึ่งพ่อแม่... บิดามารดา... 80 ปี (11 มีนาคม 2480) ด้วยความห่วงใยและเสียสละ... ทำให้ทุกวันนี้ท่านยังมีสุขภาพดี...

เนื่องในวาระครบรอบ 22 ปี 14 กุมภาพันธ์ 2563 ตรงกับวันก่อตั้งของมูลนิธิ ฟอร์เด็ก มูลนิธิฯ ขอทำ การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ "โครงการแบ่งปัน & ปันรัก...ทำดีเพื่อเพื่อนมนุษย์" : โครงการผ้าป่าสามัคคี เพื่อ ช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาส สมทบทุนโครงการทุนการศึกษา และ นม & อาหารกลางวัน ตลอดจนการอุปการะเด็ก เพื่อ การศึกษาและพัฒนาเด็ก CSR. เพื่อร่วมรับผิดชอบต่อสังคม และแต่ผู้ทุกข์ยาก...จากใจรัก"

โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญประกอบด้วยดังนี้

1. เพื่อให้เด็กเล็ก จำนวน 160 ราย ของ สถานรับเลี้ยงเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กชุมชนวัดมหาหงษ์- มูลนิธิ ฟอร์เด็ก 6 จ.สมุทรปราการ ได้มีอาหารและนมดื่มเพียงพอ

(พลิก)

1035/7-10 ถนนศรีนครินทร์ 35 เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250 หรือ ตู้ ป.ณ. 33 อ่อนนุช กรุงเทพฯ 10250 โทร./Tel : (66) 0-2721-2983 โทรสาร/Fox : (66) 0-2721-2985

FORDEC - THAILAND

1035/7-10 Srinakarin Road 35, Suanluang, Bangkok 10250, Thailand or

P.O. Box 33, On-Nut, Bangkok 10250, Thailand.

www.fordec thai.org / E-mail : info@fordec thai.org / Line : @fordec

"แต่ผู้ทุกข์ยาก.....จากใจรัก" "One's love and concern.....for all distressed"

FORDEC - U.S.A.

2232 Windlass Way, San Leandro, CA. 94577

Tel. : 1-510-483-5851 www.fordecusa.org

e-mail : wandeelee2@gmail.com

2. เพื่อช่วยเหลือด้านการศึกษาและพัฒนาเด็ก จำนวน 812 ราย ได้รับโอกาสทางการศึกษา มีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย และแบ่งเบาภาระของผู้ปกครอง
3. เพื่อให้องค์กรภาคธุรกิจ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ได้ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ โดยสามารถเลือกโครงการ/กิจกรรมตามความสนใจและสอดคล้องกับนโยบายองค์กร และ/หรือ นามกลุ่ม ครอบครั้ว บุคคล ทั้งนี้เพื่อร่วมกันตระหนัก
ในคุณค่าของการทำความดี ของการแบ่งปันเพื่อเพื่อนมนุษย์
4. เพื่อร่วมกันสานเจตนารมณ์ของความรักให้ก่อเกิดอย่างเป็นรูปธรรม ต่อเนื่อง ให้มีความอยู่รอดได้ต่อไป

ทั้งนี้ได้กำหนดวันจัดกิจกรรมไว้ดังนี้

วันแรก : วันศุกร์ ที่ 14 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563

ในภาคเช้า - เย็น ตั้งกองผ้าป่าสามัคคี ช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาส ถวายภัตตาหารเพลแด่พระสงฆ์ 9 รูป พร้อมการเลี้ยงอาหารกลางวันเด็กและร่วมรับประทานอาหารกลางวัน

วันที่สอง : วันอาทิตย์ ที่ 16 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563

ในภาคเช้า - เย็น - ภาคบ่าย กิจกรรมแบ่งปัน & ปันรัก อาทิ ร่วมแสดงความคิดเห็น การแสดงของเด็ก การมอบทุน และ/หรือ สิ่งของบริจาค ออกซุ้มอาหาร/น้ำดื่ม แบ่งปันของขวัญ การสงเคราะห์เด็ก ครอบครั้วผู้สูงอายุ ผู้ทุกข์ยาก คาดว่าจะมีผู้มาร่วมงานจำนวนกว่า 500 คน เหมือนเช่นทุกปีที่ผ่านมา ณ สถานที่เลี้ยงเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กชุมชนวัดมหาหงษ์ - มูลนิธิ ฟอร์เด็ก 6 จ.สมุทรปราการ ตามข้อมูลที่แนบมาด้วยนี้

มูลนิธิฯ เป็นองค์กรไม่แสวงผลกำไร นำใจจากผู้มีจิตศรัทธาและผู้มีน้ำใจดีทั้งหลายสนับสนุนเท่านั้น ที่ทำให้องค์กรสามารถดำเนินงานตามภารกิจไปได้ มูลนิธิฯ ใฝ่ถือโอกาสนี้เรียนเชิญชวนท่าน ครอบครั้ว และ/หรือหน่วยงาน ได้โปรดร่วมเป็นเจ้าภาพทอดผ้าป่าสามัคคี ช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาส ในวันศุกร์ ที่ 14 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 และ/หรือ พิจารณาอนุเคราะห์ช่วยเหลือสนับสนุนกิจกรรมในวันอาทิตย์ ที่ 16 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 และอื่น ๆ ตามแต่เห็นสมควร ใน “โครงการแบ่งปัน & ปันรัก...ทำดีเพื่อเพื่อนมนุษย์” ด้วยกุศลบุญยิ่งใหญ่ ขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ได้โปรดอวยพรให้ทุกท่าน จะมีแต่ความสุข สุขภาพแข็งแรง และสัมฤทธิ์ผลในสิ่งอันพึงปรารถนาทุกประการ

ชื่อคนกลาง
 อัญมณี เพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว
 ขอเชิญชวนสนับสนุนโครงการแบ่งปัน & ปันรักทำดี เพื่อเพื่อนมนุษย์
 ทอดผ้าป่าช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาส
 เพื่อไม่ปล่อยให้เด็กด้อยโอกาส
 อำนวยสะดวก
 คุณ
 ๒๕ พ.ย. ๒๕

ขอแสดงความนับถือ

 (นางสาวสุมาลี จรัสชากร)

ผู้อำนวยการ

เรียนคุณ อภิญญา
 เพื่อโปรดพิจารณา
 ของกองกลาง ดิฉัน
 ๒๕ พ.ย. ๒๕

นพ. ๒๕๖๓/๒๕๖๓

ส่วนงานโครงการและบริการสังคมสงเคราะห์ / ส่วนงานอำนวยความสะดวกและประชาสัมพันธ์ :

คุณรัมภาศรี ป. (มะปราง) / คุณปิยรัตน์ ส. (จันทร์) คุณยุวรินทร์ ข.(นัท) / โทร : 088-277-5960, 089-460-4914

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธิโชค จันทร์ย่อง)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ม.น. ๔

ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนแต่งตั้งกรรมการของมูลนิธิขึ้นใหม่ทั้งหมด/
การเปลี่ยนแปลงกรรมการของมูลนิธิ/การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับของมูลนิธิ

ใบสำคัญฉบับนี้ออกให้เพื่อแสดงว่า มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว ซึ่งมีสำนักงานใหญ่
ตั้งอยู่เลขที่ ๑๐๓๕/๗ - ๑๐ ถนนศรีนครินทร์ แขวงอ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ได้มีการจดทะเบียน
เปลี่ยนแปลงกรรมการของมูลนิธิ โดยถูกต้องตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว ดังต่อไปนี้

๑. นายอัมพร	วัฒนวงศ์	ประธานกรรมการ
๒. นายอมรสิทธิ์	เมืองคุ่ม	รองประธานกรรมการ
๓. นายสุนทร	สุริยพงศกร	กรรมการ
๔. นางรุติกานต์	ปรียะพัชร	กรรมการ
๕. นางเครือวัลย์	ชลนัย	กรรมการและเหรัญญิก
๖. นายอำพล	วัฒนวงศ์	กรรมการและเลขานุการ

หมายเหตุ ลำดับที่ ๒, ๔ - ๕ ได้รับการแต่งตั้งใหม่
(นายปรีชา สุวรรณประไพ , นางมธุรส ชีช้าง ลาออก)

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายศักดิ์ชัย แต่งอ้อ)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย
นายทะเบียนมูลนิธิกรุงเทพมหานคร

(แบบ ม.น. ๒)

บัญชีมูลนิธิหรือหนังสือให้อำนาจจัดตั้ง เปลี่ยนแปลงมูลนิธิ

ที่ทำการพนักงานเจ้าหน้าที่	ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร
เลขหมายทะเบียน	เลขทะเบียนลำดับที่ กท 752
นามมูลนิธิ	" มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว "
ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหญ่	เลขที่ 1035/3 ถนนศรีนครินทร์ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร
วัตถุประสงค์โดยย่อ	ช่วยเหลือฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่ยากจน ด้วยโอกาส ถูกเอารัดเอาเปรียบ พิการ เรื้อน ศึกษาเสพติด มีภูมิด้านทุนมากพร้อม, ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรมแก่เด็กและ เยาวชน, ช่วยเหลือ ส่งเสริม และพัฒนาครอบครัวของเด็กยากจน ฯลฯ
นาม ที่อยู่และอาชีพ ของผู้จัดการ	นายอัมพร วัฒนวงศ์ อาชีพรับจ้าง ที่อยู่ เลขที่ 562 หมู่ที่ 12 แขวงสนมบุรี เขตสนมบุรี กรุงเทพมหานคร
วัน เดือน ปี	31 ก.ค. 2545

(ลงนาม)

(นายตรีชัย ศรีสาธิต)
พนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนกลาง
อธิบดีกรมการปกครอง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย
นายทะเบียนมูลนิธิกรุงเทพมหานคร

(พลิก)

พระธรรมวิทย์ ฐานธมโม (สุนทรชัย)

ประธาน สำนักปฏิบัติธรรมพุทธบารมี อ.เมือง จ.หนองคาย
ผู้อำนวยการ ศูนย์ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม วัดเขาน้อยศิรีวัน อ.บ้านบึง จ.ชลบุรี

ขอเชิญร่วมเป็นเจ้าภาพทอดผ้าป่าสามัคคี ช่วงเหลือเด็กด้อยโอกาส

“ร่วมสมทบทุนโครงการเพื่อการศึกษา และนม & อาหารกลางวัน”

เนื่องในวาระครบรอบ 22 ปี ของการก่อตั้งมูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอร์เด็ก)

วัตถุประสงค์ สถานรับเลี้ยงเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กชุมชนวัดมหาราช-มูลนิธิ ฟอร์เด็ก 6
ตำบลสำโรง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ
วันศุกร์ที่ 14 เดือนกุมภาพันธ์ ปี พ.ศ. 2563

พระธรรมวิทย์ ฐานธมโม (สุนทรชัย) ประธาน สำนักปฏิบัติธรรมพุทธบารมี จ.หนองคาย ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม จ.ชลบุรี และคณะพระวิทยากร ร่วมกับ มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอร์เด็ก) ขอเชิญร่วมเป็นเจ้าภาพทอดผ้าป่าสามัคคี โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยเหลือเด็กที่ด้อยโอกาสขาดแคลนทุนการศึกษา และนม & อาหารกลางวัน เป้าหมายของการระดมทุนจำนวน 1.2 ล้านบาท จัดเป็นทุนการศึกษา จำนวน 840,000 บาท สำหรับเด็กนักเรียน 812 ราย ในกรุงเทพฯ สมุทรปราการและในถิ่นทุรกันดาร (เชียงใหม่ น่าน ลำปาง ชัยภูมิ) จัดเป็นทุนนมและอาหารกลางวัน จำนวน 120 วัน จากจำนวนทั้งสิ้น 220 วันทำการ โดยแบ่งออกดังนี้ ทุนนม 120,000 บาท ทุนอาหารกลางวัน 240,000 บาท (ไข่ไก่ 55,000 บาท และข้าวสาร-อาหารสด/แห้ง ผลไม้และเครื่องปรุงรสอื่นๆ จำนวน 185,000 บาท) สำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 160 ราย ในสถานรับเลี้ยงเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กชุมชนวัดมหาราช-มูลนิธิ ฟอร์เด็ก 6 จ.สมุทรปราการ

หากการทอดผ้าป่าสามัคคี ได้ทุนจำนวนเกินเป้าหมายที่จัดหา จะสามารถเพิ่มจำนวนเงินของทุนการศึกษาให้แก่เด็กมากกว่า 500 บาทต่อคน และเพิ่มจำนวนวันให้เด็กได้ดื่มมอยอย่างน้อยวันละ 1 แก้ว มีอาหารกลางวันได้มีท้องครบจำนวน 220 มื้อ ตลอดปีการศึกษา 2563 สำหรับศูนย์เด็กฯ แห่งนี้ได้รับงบอุดหนุนจากภาครัฐ เพื่อโครงการอาหารกลางวันเพียงจำนวน 50,000 บาท หรือ 19 วันเท่านั้น จากเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย และไม่มีงบประมาณทุนนม (นมกล่อง/นมถุง) สนับสนุนให้แก่มูลนิธิฯ โชคดีทางสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดสมุทรปราการ แบ่งปันนมผง / โอวัลติน / ไมโล 5-15 หีบต่อปี

ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และอานุภาพแห่งกุศลเจตนา ที่ท่านได้ร่วมบริจาคสร้างกุศลในครั้งนี้
จงบันดาลให้ท่านและครอบครัว จงประสบแต่ความสุข ความเจริญ ดั่งยศพรพรชัย
คือ อายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ธาตุสมบัติ ลาภ ยศ สรรเสริญ โดยที่อุ้งถึงกันทุกท่านเทอญ

โดย ดร.อัมพร วัฒนวงศ์ ประธานกรรมการ
มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอร์เด็ก)
1035/9 ถนนศรีนครินทร์ 35 เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250
โทรศัพท์ 02-721-2983 โทรสาร 02-721-2985
Email: info@fordecthai.org , www.fordecthai.org

Line ID : @fordec

ชื่อบัญชี มูลนิธิ ฟอร์เด็ก บัญชีออมทรัพย์ ธนาคารกรุงเทพ สาขาซีคอนสแควร์ เลขที่บัญชี 232-0-29388-5

"เป็นองค์การสาธารณกุศล ลำดับที่ 585 ของประกาศกระทรวงการคลังฯ", ใบเสร็จรับเงินสามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี

บันทึกพิเศษ

รายชื่อผู้ร่วมสมทบทุนเป็นเจ้าภาพทอดผ้าป่าสามัคคีทุกท่าน ทุกหน่วยงาน จะถูกประกาศไว้บริเวณงานพิธีการถวาย ผ่านการอาราธนาคุณงามความดี โดยพระสงฆ์ 9 รูป ในวันศุกร์ที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 และวันอาทิตย์ที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 จัดกิจกรรมแบ่งฝัน & ปันรัก ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กชุมชนวัดมหาราช-มูลนิธิ ฟอร์เด็ก 6 จังหวัดสมุทรปราการ

แบบฟอร์มตอบรับ

ฉบับสมบูรณ์ "โครงการแบ่งปัน & บริรักษ์...ทำดีเพื่อพ่อเพื่อแม่และลูก"

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอร์เด็ก) 1035/7-10 อาคารบ้านหลังเลขที่ 1035 ชั้น 1
องศาเสนาวิชัย 35 เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10250 โทรศัพท์ 02-721-2983 โทรสาร 02-721-2985

Line ID : @fordec Email: info@fordec thai.org

วันที่.....

เรียน ผู้อำนวยการ
มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอร์เด็ก)

ชื่อหน่วยงาน (หรือ บุคคล-ครอบครัว).....

ที่อยู่.....

โทรศัพท์..... โทรสาร..... Email:.....

มีความยินดีร่วมสนับสนุนกิจกรรมเพื่อสังคม ช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสและผู้ทุกข์ยากของมูลนิธิฯ ดังนี้

1. โครงการผ้าป่าสามัคคี ช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาส เพื่อการศึกษา และนม & อาหารกลางวัน
 ร่วมสมทบทุน จำนวนเงิน.....บาท
 อาสารับของ และ/หรือต้นผ้าป่าเพื่อขอบคุณ จำนวน.....ของ จำนวน.....ต้น
2. โครงการ/กิจกรรม (เพิ่มเติม)
 โครงการความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร CSR
ชื่อโครงการ.....
วัน-เดือน-ปีและเนื่องในโอกาส (ระบุ).....
ร่วมสมทบทุน/บริจาคเงินจำนวน.....บาท
 โครงการเพื่อการศึกษาและการพัฒนาเด็ก สมทบทุนจำนวนเงิน.....บาท
 โครงการแบ่งปันความอิม...ยิ้มสุขด้วยบุญ : (3,000 บาท/วัน/เด็ก 160 คน)
 จำนวน.....วัน รวมจำนวนเงิน.....บาท
วัน-เดือน-ปีและเนื่องในโอกาส (ระบุ).....
 โครงการแต่ผู้ทุกข์ยาก...จากใจรัก
 สมทบทุนจำนวนเงิน.....บาท
ตามแต่มูลนิธิฯ เห็นสมควร

มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอร์เด็ก)
**FOUNDATION FOR REHABILITATION & DEVELOPMENT
 OF CHILDREN AND FAMILY (FORDEC)**

มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอร์เด็ก)
 เป็นองค์กรสาธารณกุศล ลำดับที่ 585 ที่ให้ความช่วยเหลือ
 เด็กด้อยโอกาส ครอบครัวผู้ทุกข์ยาก และผู้ที่ยากอยู่ในภาวะ
 ยากลำบาก โดยไม่จำกัดเชื้อชาติและศาสนา ยึดหลักการ
 ร่วมกันทำความดี ซื่อสัตย์ต่อผู้บริจาค ซื่อสัตย์ต่อผู้รับบริการ
 บริหารงานอย่างมีคุณภาพ ภายใต้คำขวัญประจำงานที่ว่า
 "แต่ผู้ทุกข์ยาก ... จากใจรัก"

มูลนิธิ ฟอร์เด็ก ก่อตั้ง เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2541 ตรง
 กับวันวาเลนไทน์ หรือ วันแห่งความรัก โดย **ดร.อัมพร
 วัฒนวงศ์** ประธานกรรมการ/CEO ผู้ซึ่งผ่านประสบการณ์
 ชีวิต อดีตเด็กกำพร้าพ่อแม่ ตั้งแต่อายุ 5 ขวบเศษ ตั้ง
 กลายเป็นเด็กเร่ร่อน ขอดทาน อาศัยหลบหลับนอนอยู่ตามข้างทาง
 ตลาดสด กินของที่เหลือทิ้ง ไม่ได้รับการศึกษาเล่าเรียนและ
 ไม่มีแม้แต่ความหวัง ถึงชีวิตที่ตกต่ำแม้ในวันข้างหน้า... จน
 เติบโตขึ้นกลายเป็นคนดีของสังคม เริ่มเรียนหนังสือ ก.ไก่ ข.
 ไข่ เมื่ออายุ 17 ปี เป็นผู้รักชีวิตส่วนตัวใหญ่เพื่อช่วยเหลือ
 ผู้อื่นทำให้เขาได้รับรางวัลเกียรติยศมากมายและได้รับปริญญา
 ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาพัฒนาสังคมจากมหาวิทยาลัย
 แห่งหนึ่งในสหรัฐอเมริกา แม้ในชีวิตวัยเกษียณ...ยังได้รับ
 สวัสดิการเงินบำนาญ เสมือนกับคนอเมริกันคนหนึ่งตลอด
 ชีวิต และได้รับสมัญญานามว่า "พ่อผู้ให้หนทางชีวิตใหม่แก่
 เด็กยากจน"

FORDEC is A charitable organization No.585 dedicated to help underprivileged children, poor families and disadvantaged person without regard to race, color or religion to uplift their living condition hold on to one's principles of doing goodness, integrity and sincere to donor and client, with a professional management by quality and service with love. FORDEC works under the principle "One's love and concern for all distress".

FORDEC was founded on Valentine's Day, February 14, 1998, as is well-known, St.Valentine is the "patron of love" to realize and extend love, symbolized by St.Valentine, by Dr.Amporn Wathanavongs - Founder/President/CEO. Dr.Amporn has experienced as an orphan without relative or friend, having only the street for a home and the open-market for a place to stay, eating left-overs for food, with no opportunity for education and no hope for the future...but grow up to be a credit to society. He was already 17 years old when he started to learn read and write the alphabet on his own. He decided to devote his life to other, so that they were motivated. He was recognized and decorated by the Royal palace and awarded an Honorary Doctorate by a University in the United States. He has been given the little of "The father who gives new life to poor children".

ในนามมูลนิธิ ฟอร์เด็ก และผู้ด้อยโอกาส กระผมมีความซาบซึ้งใจยิ่งในความร่วมมือและสนับสนุน จากท่าน ครอบครัว และหรือ องค์กรของท่านด้วยดีเสมอมา พลังแห่งคุณงามความดีและการ แบ่งปันในอดีต ปัจจุบันและอนาคต ช่วยให้มูลนิธิฯ สามารถบริการเพื่อการยกระดับคุณภาพชีวิต ของเด็กและเพื่อนมนุษย์ที่ตกอยู่ในภาวะยากลำบากให้ดีขึ้นได้ กระผมขอขอบพระคุณทุกท่าน มา ณ โอกาสนี้อีกครั้ง ด้วยใจจริง

On behalf of FORDEC, also the needy person, I'm humbly grateful to all of you, your family and/or your organization for your generous support in the past, at present and in the future so that FORDEC can continue to provide opportunities to underprivileged children & families in distress for survival and potential development. Please accept our sincere thanks for your kindness and generosity.

ดร.อัมพร วัฒนวงศ์ / Dr. Amporn Wathanavongs

ดร.อัมพร วัฒนวงศ์
 ผู้ก่อตั้ง/ประธานกรรมการ
 มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็ก
 และครอบครัว (ฟอร์เด็ก)
Dr.Amporn Wathanavongs
 Founder / President & CEO
 Foundation for Rehabilitation & Development
 of Children and Family (FORDEC)

สนับสนุนการพิมพ์ By Printing Sponsored

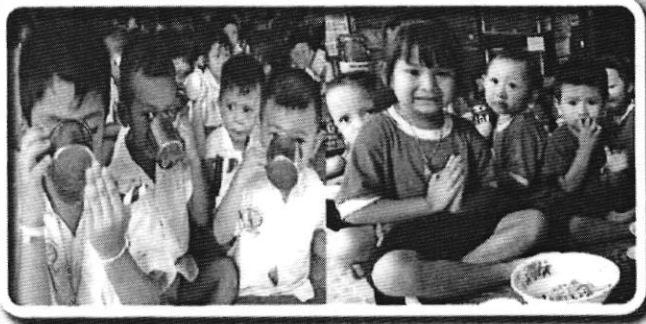

ของขวัญชิ้น...

ที่ให้ห้อง

This Gift

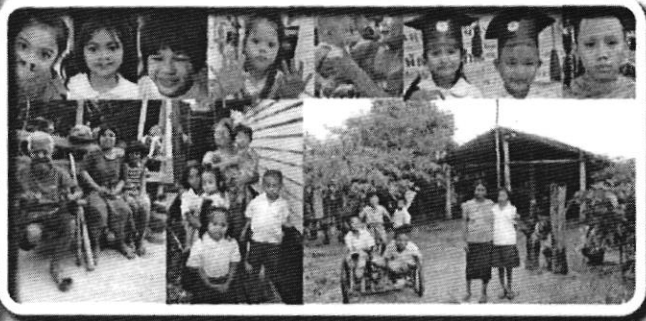
I Humbly offer you

นมและอาหารกลางวัน
Milk and Lunch

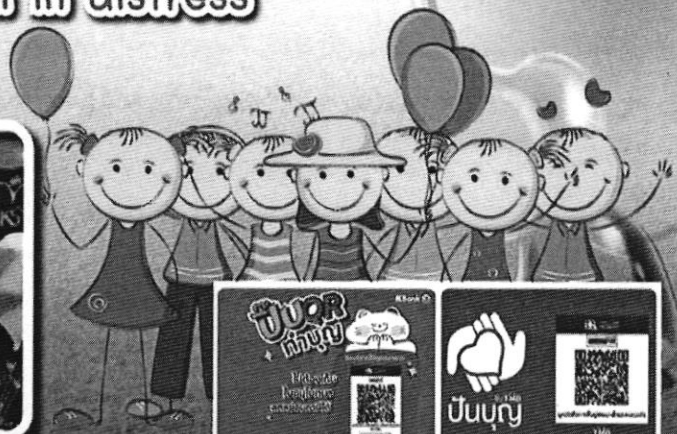
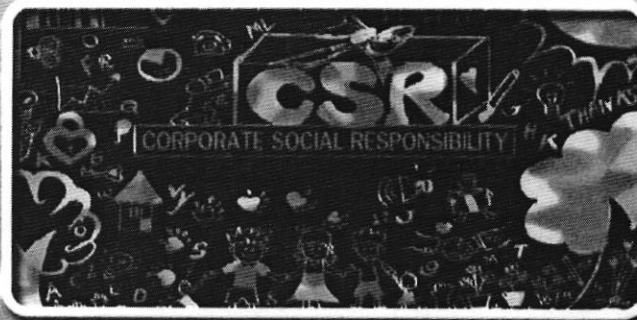

การศึกษาและอุปการะเด็ก
Education and sponsorship

แต่ผู้ทุกข์ยาก
...จากใจรัก

One's Love and Concern
for all in distress

บริจาคผ่านบัญชีออมทรัพย์ ธนาคารกรุงเทพ สาขาซีคอนสแควร์ เลขที่ 232-0-29388-5

FORDEC Account. Bangkok Bank / Bangna Branch, Account No. 130-5-86325-8 SWIFT CODE : BKK BTH BK

มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอร์เด็ก)
1035/7-10 ถนนศรีนครินทร์ 35 เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250

Foundation for Rehabilitation & Development of Children and Family (FORDEC)
1035/7-10 Srinakarin 35 Rd, Suan Luang Bangkok 10250

Tel : 02-721-2983 Fax : 02-721-2985 www.fordec.thai.org Email: info@fordec.thai.org

องค์กรสาธารณกุศล ลำดับที่ 585 ของประกาศกระทรวงการคลัง ใบเสร็จสามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี
FORDEC Is a Public Charity No.585, Donation Is Tax Deductible In Thailand

จากเส้นทางชีวิต เด็กขอทานเร่ร่อนที่มีดมมน สู่ออกเตอร์ผู้ได้แสงสว่างแก่ เด็กกำพร้าและเด็กยากจน

เด็กชายคนหนึ่งต้องผจญโลกที่โหดร้ายอย่างโดดเดี่ยวเดียวดาย ต้องใช้ชีวิต ร่อนเร่ ชัดเซพจนจร ไร้ที่พึ่ง ไม่ได้รับการอบรมดูแล ไม่ได้รับการศึกษา ต้องยังชีพอยู่ด้วยการขอทานหรือรับจ้างเล็กน้อยเพื่อแลกเศษอาหาร...ที่อยู่อาศัยหลับนอนของเขาหนีไม่พ้น แผงลอยในตลาด ตามหลังกระดาดตามซอกหลังขยะข้างตึก...ทั้งนี้เป็นเพราะเขา "กำพร้า" ไร้ญาติขาดมิตรมาตั้งแต่ปฐมวัย

"ผมเป็นคนบุรีรัมย์ครับ เกิดเมื่อปี 2480"

เขาเล่าถึงพื้นเพของตัวเองแล้วเล่าต่อว่า "ผมจำความได้ว่า ครอบครัวใช้ชีวิตอยู่ในกระท่อมเล็กๆ ผมเป็นลูกคนเดียว พอผมอายุ 4 ขวบ พ่อก็เสียชีวิต ผมอายุ 5 ขวบ คุณแม่ก็เสียชีวิต เพื่อไหม้ศพว่า ผมจำไม่ได้เลยว่าหน้าตาพ่อแม่เป็นอย่างไร เสียชีวิตเพราะอะไร เสียไปตอนอายุเท่าไร เพราะตอนนั้นผมยังเด็กมาก ไม่รู้ประสีประสาอะไร คิดว่าคงเกิดจากโรคภัยไข้เจ็บหรือไม่ก็ความยากจน

พอพ่อแม่เสียชีวิต ผมไม่มีใครเลย ในชีวิตนี้ ในโลกนี้ก็มีผมอยู่คนเดียวแหละ เพราะพ่อ-แม่ย้ายมาจากที่อื่น เข้าใจว่าคงมีปัญหาแล้วย้ายจากกรุงเทพฯมาอยู่ที่นี่

พอไม่มีพ่อแม่ ผมก็ไม่มีที่นอน ไม่มีญาติ ผมจึงคิดตามประสาเด็กว่าถ้าไม่อยากคิดถึงพ่อแม่ต้องไม่อยู่ที่นี่ ผมจึงแอบเกาะรถสิบล้อที่จะจะไปให้ไกลที่สุด พอติดรถมาจอดที่จังหวัดสุรินทร์ ผมจึงมาอยู่ที่สุรินทร์

ผมไปอยู่ในตลาดสด อาศัยอยู่ได้แผงลอย ถ้าคุณเคยไปต่างจังหวัดจะเห็นว่าแผงลอยในตลาดบ้านนอกจะทำง่าย ๆ โดยใช้แคร่ไม้ไผ่ทำ ผมนอนอยู่ใต้แผงลอยนั้นละ บางวันถ้าแม่ค้าไล่ก็ไปนอนตามซอกข้างตึกหรือตามหลังกระดาด ตามซอกหลังขยะข้างตึก เวลาฝนตกแดดออก ร้อนหนาวก็ไม่ว่าจะหลบไปที่ไหน

พอตกค่ำผมจะกลัวมาก หวาดผวาทั้งความเจ็บและความมืด ต้องรีบไปหาที่ซุกหัวนอน ฝนตก ฟังร้อง ฟังผ้าก็กลัวร้องไห้ ตัวสั่นอยู่คนเดียว ผ้าห่มนอนสักผืนก็ไม่มี เสื้อผ้าก็เก่าแสนเก่าและมีอยู่ชุดเดียว

ความอบอุ่นที่ได้รับและมีอย่างเดียวคือหมากับแมวจรจัด แถวๆ นั้นที่ผมไปเอามาอนเป็นเพื่อนด้วยเสมอ

การดำรงชีวิตของผม บางทีก็ขอทาน เขากินบ้าง แต่ขอทานในที่นี้ไม่ได้หมายถึงนั่งขอเงินเป็นอาชีพ แต่จะขออาหารเมื่อไม่มีอะไรกินเท่านั้น บางที่เขาใช้ให้หยิบยื่น

หยิบให้ รับจ้างเล็กๆ น้อยๆ เพื่อแลกอาหารประทังชีวิต

หลายครั้งต้องแอบกินเศษอาหารที่คนอื่นเขากินเหลือไว้ในซาม คือคนเราพอมันหิวแล้ว อะไรที่อยู่ขวางหน้าก็ต้องกินหมดละครับ บางทีไปลู่ยั้งขยะกินเศษอาหารเน่าๆ ก็มี อะไรที่พอจะกรอกปากได้ผมหยิบกินได้หมด

**เกือบตายด้วย
ไข้มาเลเรีย**

ตอนอายุ 9 ขวบ ผมเป็นไข้มาเลเรียเป็นเวลานานถึง 6 เดือนกว่า ตอนนั้นชีวิตผมไม่มีอะไรเลย มีคนแนะนำให้รักษาโดยกินโบสะเดา ผมก็เอามาเคี้ยวกิน ทั้งๆ ที่ขมแสนขม แต่ต้องทนกิน เพราะไม่มีเงินและไม่มียาไปหาหมอ กินสะเดาอย่าง

**เริ่มชีวิตเริ่มต้นเป็นทั้ง
เด็กเร่ร่อนและขอทาน**

เดี๋ยวอยู่อย่างนั้นครึ่งปีจึงหาย

ช่วงที่เป็นมาเลเรียผมทรมาณมาก มีอาการจับไข้ หนาวสั่น เวลาใช้มาเลเรียก็ปฏิบัติยากกับเลือด มันจะหนาวมาก ขนาดขนาดเผาตัวเองก็ยังไม่หายหนาว

เชื้อโหมครีบ ผมนอนขดหมกซี้ใต้ **ขมด้วยพิษไข้** เหมือนหมาข้างถนนตัวหนึ่งเลย

เวลาไข้ขึ้น จะมีอาการหิวน้ำมาก ต้องกระเสือกกระสนไปหาน้ำ น้ำอะไรอยู่ตรงหน้า น้ำสกปรกผมกินหมด เคยขนเด็กลงไปขอทานน้ำกินก็เคย

ชีวิตช่วงนี้แย่ที่สุด ตรงที่เราไม่มีใครคอยดูแล นึกถึงความลำบากตอนนั้น ยังเศร้าไม่หาย แต่ในที่สุดผมก็รอดมาได้ จำได้ว่าวันที่พี่นั้ ไปเจอแม่ค้าใจดีให้ขมเงินมากิน 2 งาน ผมกินจนท้องอืด แล้วหลังจากนั้นอาการก็ดีขึ้น และไม่เคยเจ็บป่วยเป็นมาเลเรียอีกเลย

คิดฆ่าตัวตาย 2 ครั้ง

ตอนผมอายุ 15 ได้เจอเหตุการณ์ที่แย่มากๆ อีกเหตุการณ์หนึ่ง ตอนนั้นเกิด ความเจริญเติบโตของร่างกาย เกิดมีความรัก อยากให้คนอื่นมารัก แต่ในใจผมจริงใจ ไม่มีใคร สภาพของตนเองแม้แต่เสื้อผ้าก็ไม่มีจะใส่ ใครจะมารัก ผมเลยตัดสินใจฆ่าตัวตาย เพราะเชื่อว่าคงไม่มีใครรักผมแล้ว ผมไม่อยากจะแห้ว ไร้ความหวังอีกต่อไป

ครั้งแรกผมใช้ชีวิตผูกคอตาย แต่มีบุญ ผมผูกเชือกไม่เป็น ปมเลยไม่แน่น แต่บุญมีคนมาเห็นและช่วยไว้ทัน แต่มผมยังโดนเจ้าของบ้านที่ไปอาศัยขาคาเขาผูกคอตายอีกว่า

“ไอ้จัญไร ผูกที่อื่นไม่ผูก มาผูกบ้านกู ตายไปกูก็ช่วยสิ”

ผมท้อแท้ใจมาก จะตายก็ตายไม่ได้ จะอยู่ก็ไม่ได้อยู่อย่างคน เลยปล่อยชีวิตไปเรื่อย ๆ ตามขถกรรม

ส่วนการฆ่าตัวตายครั้งที่ 2 เกิดขึ้น

หลังจากครึ่งแรกประมาณปีครึ่ง-2 ปี ตอนนั้นผมอายุย่าง 17 และกำลังเป็นไข้อยู่ด้วย พี่นั้ทำให้กินยา ผมจึงอยากทำอะไรกิน เพราะไม่ให้กินอะไรเลยมาตั้งแต่เมื่อวาน

ถ้าได้กินตอนนั้นเป็นเวลา 10 โมงเช้า ท้องร้องมาก ผมจึงไปยืนคอยหนุ่มสาวคู่หนึ่งซึ่งกำลังกินก๋วยเตี๋ยว ระหว่างกินเขาก็อยู่จ้จ้มือถือเขากัน ความคิดเก่า ๆ จึงเข้ามาในหัวผมอีกว่า ถ้าเรามีคนที่รักเราคงจะดีนะ ในตลาดสดของผม ผมไม่เคยได้สัมผัสจับมือจับแขนใครเลย แม้กระทั่งเพศเดียวกันก็ไม่เคย ถ้าได้จับคงจะอบอุ่นใจมาก ผมโหยหาเหลือเกิน ระหว่างที่คิดผมก็หิวและยิบรอไรโซกัยเสีจ

ผมเห็นในซามก๋วยเตี๋ยว มีเส้นเหลืออยู่ครึ่งชาม ส่วนเนื้อเขาก็กินหมด ผมจึงคิดว่าฉันนี่แหละจะเป็นเครื่องบรรเทาความหิวของผม พอเขาให้แม่ค้าเก็บเงิน ด้วยอารมณ์หิวผมจึงรีบจะไปคว่ำซามเศษอาหารมากิน พอเขาเห็นผมซึ่งสกปรกอมแมมเดินเข้าไป ยังไม่ทันจะถึงโต๊ะ

เขาคว่าซามทิ้งเลย
ครั้งนี้ผมเจ็บปวดหัวใจมากคิดว่าคนเราขนาดเศษอาหารที่เหลือ เขายังรังเกียจไปให้รอกิน เขารังเกียจเราถึงขนาดนี้เชียวหรือ

ผมยืนงงทำอะไรไม่ถูก แล้วน้ำตามันก็ไหล คิดว่าชีวิตของเราช่างบัดซบเหลือเกิน วั้ยกับมาได้แต่กินน้ำเปล่า ๆ ประทั่งท้องทั้งวัน กลับยังฉิวไปเห็นดีดีที ซึ่งเป็นยาฆ่าแมลงที่เขาให้ผมกินให้ล้มต ผมจึงนำไปละลายกับน้ำแล้วจะฆ่าตัวตายในตอนกลางคืน

ผมเคยคุยกับแม่เป็นคืนเต็มหัวเหวที่ สุดไปวันๆ มีสียงโหยหวนของความเจ็บเขารอบผมทำให้ผมทรมาณใจมาก ในที่สุดผมจึงคิดว่าจะจบชีวิตลง คิดว่าอยู่ต่อไปก็ไม่มีอะไรดีตายไปก็คงไม่มีใครหลังน้ำตาให้เร ฝัพบสพรเราคงคิดว่าเหมือนซากสุนัขตัวหนึ่งนั่นแหละ...

ผมต้องการหนีโลกแห่งความเป็นจริง แต่เดี๋ยวก่อน จึงดื่มยาฆ่าแมลงเข้าไป คิดว่าการฆ่าตัวตายนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุดแล้ว หลังจากนั้นผมก็ไปไม่รู้คิดอะไรอีกเลย

พี่นั้บอกพี่นั้หนึ่ง พบตัวเองอยู่บนเตียง โบลบมัย เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ผมได้นอน

บนเตียง มีหมอน มีผ้าห่มพร้อม และได้รู้ว่าตัวเองสลบไป 6 วัน มีคนช่วยนำตัวมาส่งไว้ที่นี้

คนข้างเตียงถามผมว่าทำไมยังหนุ่ม ยังแน่น ถึงคิดฆ่าตัวตาย ผมบอกผมท้อแท้ ผมอายุ 17 แต่ยังไม่อ่านหนังสือไม่ออกเลย พ่อแม่ก็ไม่มี เขาแนะนำผมว่าให้ไปเข้าวัดไปบวชเรียนหนังสือ

ตอนแรกผมยังอยากตายอยู่ จึงคิดจะไปนอนให้รถไฟทับ แต่เขาบอกว่าถ้าผมไม่ตาย ถึงผมไม่มีสมบัติอะไร ไม่มีญาติพี่น้อง แต่ผมก็ยังมีชีวิตอยู่ดีตัวนะ ไปเรียนหนังสือที่วัดเถิด แล้วเขาก็ให้กำลังใจผม ให้สู้ชีวิต เลิกคิดฆ่าตัวตาย ผมจึงได้คิดขึ้นมา แล้วเขาก็ให้เงินผมติดตัวมา 10 บาท

เข้าวัดบวชเณร จนจบนักธรรมเอก

ผมจึงตัดสินใจทิ้งชีวิตเด็กเร่ร่อนที่อยู่ในตลาดตั้งแต่อายุ 5 ขวบถึง 17 ปี กลับไปอยู่บุรีรัมย์ แต่ตอนแรกผมยังบวชเณรไม่ได้ เพราะต้องบทธสวดเพื่อบวชไม่ได้ เนื่องจากผมอ่านหนังสือไม่ออก เชื้อโหมครีบมาหัด

จับมือกรรยาครั้งแรกเกือบสลบ สันไปทั้งตัว เพราะ...

เขียน ก.ไก่ ข.ไก่ ตอนอายุจะ 18 ปีแล้ว
แล้วในที่สุดผมก็ได้บวชเณรสมใจ

ชีวิตใหม่ในวัดมีความอบอุ่น ไม่ต้อง
นอนทนความหนาวเย็น ความอ้างว้าง ไม่
ต้องกังวลว่าพรุ่งนี้เราจะกินอะไร เพราะมี
ชาวบ้านบิณฑบาต ผมจึงไร้ความกังวลและ
มุ่งมั่นจะเรียนหาความรู้อย่างเดียว

เมื่ออยู่วัดที่ผมอยู่ไม่มีการเรียนถึงนัก-
กรรม ผมจึงอยากมาเรียนที่กรุงเทพฯ ตอน
นั้นผมคิดว่ากรุงเทพฯนี้คือประเทศไทยนะ
(หัวเราะ)แต่เมื่อมีเงินค่ารถมาได้แก้อยุธา
จึงไปเรียนนักธรรมตรีจนจบที่วัดหน้าพระเมรุ
เทียบเท่า ป.4 จากนั้นผมเดินไปอ่างทอง 30
กว่ากิโล เพื่อไปเรียนนักธรรมโท และสอบ
เทียบได้วุฒิ ม.3

หลังจากนั้นนั่งเรือมาที่ท่าเตียน แต่หา
วัดอยู่ไม่ได้เพราะมีพระอยู่เต็มไปหมด จึง
กลับอ่างทองแล้วกลับมาใหม่ นั่งรถเมล์สาย
12 มาสุดสาย แล้วเดินอีก 27 กิโลเมตร
เจอวัดห้วยขวาง แล้วเรียนจนจบนักธรรมเอก
จบเปรียญ 3 และ ม.6 แล้วสอบเทียบจนจบ
ม.8 สิ่งเหล่านี้ทำให้ผมภูมิใจมาก แม้ว่าความ
รู้จะไม่แน่นเหมือนเด็กที่ได้รับการศึกษาจาก
โรงเรียนปกติก็ตาม

ผมเชื่ออย่างหนึ่งว่าธรรมชาติย่อมมี
ความยุติธรรมกับชีวิตมนุษย์อยู่เสมอ พระ-
ประธานให้ผมมาเป็นเด็กมีสภาพเช่นนี้คือ
ผมต้องเป็นเด็กกำพร้า ต้องซัดเซเร่ร่อน
ขอทาน แต่ผมมีความจำที่ดีเลิศ

สมัยที่เรียน ผมคูหนึ่งสือแล้วผม
สามารถจำได้หมด ตั้งแต่ปกหน้าจนถึงปก
หลัง ผมจำได้หมดว่าใครพูดอย่างไร ทำอะไร
ที่ไหน อยู่บรรทัดที่เท่าไรด้วย ดังนั้นเวลา
ทำข้อสอบจะตอบได้อย่างแม่นยำ

อย่างน้อง(ผู้สัมภาษณ์) คุณโทรศัพท์
กับผมครั้งนี้ครั้งเดียว อีก 15-20 ปี ถ้าน้อง
โทรศัพท์มาพูดอัลโหลคำเดียวเท่านั้น ผม
จะบอกและจำได้ทันทีว่าเป็นเสียงน้อง ทั้งที่
คุยกันครั้งเดียวเท่านั้นนะครับ

แต่ส่วนของความจำที่ไม่ดีคือผมลืม
เหตุการณ์แล้วร้ายที่มันเกิดขึ้นในชีวิตไม่ได้
มันคอยหลอกหลอนใจผมจนเป็นปมด้อย
จนถึงทุกวันนี้

เจอคนรักคนแรก ในชีวิต

ผมมาอยู่วัดห้วยขวาง 2 ปีครึ่ง ได้เจอ
กับแฟน(มณี) ผมยังบวชพระอยู่ อายุ 23
ส่วนบ้านเขาอยู่ข้างวัด พ่อเขาทำงานปลูก
หญ้า เก็บลูกกอล์ฟ ส่วนแฟนทำงานก่อสร้าง
ตอนนั้นยังไม่ได้อะไรมากเพราะผมยังเป็น
พระอยู่

ตอนหลังผมต้องสึก เพราะไปเรียน
ภาษาอังกฤษที่ศูนย์แนบติสท์ ซึ่งเป็นของ
ศาสนาคริสต์ ผมเป็นพระจึงดูไม่เหมาะสม
เจ้าอาวาสเรียกไปตักเตือน ในที่สุดผมเห็น
ว่าไม่ถูกไม่ควร จึงสึกนะครับ แต่ก็ยังอาศัย
อยู่ที่วัดอยู่

ผมสึกเมื่ออายุ 23 ตอนสึกออกมามี
เงินเพียง 10 บาท นิมนต์พระมาสึก 6 องค์
ก็ถวายน้ำอัฐมขวดละหนึ่งบาท หมดไป 6
บาท เหลือเงินสำหรับเริ่มต้นชีวิต 4 บาท
เท่านั้น ผมก็เก็บเอาไว้โดยเริ่มหางานทำก่อน
เป็นเด็กเก็บลูกกอล์ฟที่สนามม้าสระปทุม
ช่วยพ่อของแฟนได้วันละ 13 บาท ปลูกหญ้า
รับจ้างปลูกสวนหย่อมในบ้าน ทำความ
สะอาดบ้าน เป็นช่างปูนช่างเครื่อง รับจ้าง
ลอกคลองและปลูกหญ้าบนเกาะกลางถนน

ช่วงนี้ผมเริ่มชอบพอกับแฟน ซึ่งต่อ
มาคือภรรยาแล้ว ความรักทำให้ผมมีความ

สุขมาก เรามีคนที่เรารักและรักเรา มีคนคอย
เดินเคียงข้าง ให้กำลังใจ โดยเฉพาะการได้
สัมผัสกัน เพราะในชีวิตของผมไม่เคย
สัมผัสกับใคร ยิ่งมาบวชพระยังไม่เคยใหญ่
ผมโหยหามา

เชื่อไหม! ผมจับมือแฟนครั้งแรก
ผมเกือบสลบ คล้ายจะเป็นลม มันสั้นไป
หมด เหนือแตกพลั๊ก แทบจะเป็นบ้าตาย
เพราะอย่างที่บอกในชีวิตผมไม่เคยมีใคร
ให้สิ่งเหล่านี้มาก่อน

แฟนก็ตกใจว่าผมเป็นอะไร เพราะผม
แน่นหน้าอก หายใจไม่ออก ผมจึงอธิบายให้
เธอฟังจนเธอเข้าใจ

ช่วงนั้นผมยังอยู่ที่วัดทั้งที่สึกแล้ว จน
เริ่มมีข้อครหาว่าสึกแล้วทำไมยังอยู่วัดอีกผม
จึงไปอยู่กระท่อมกับครอบครัวของแฟน จน
โดนพ่อตาเอาอีโต้ไล่ฟันกบาล หว่าผม
ไม่มีหัวนอนปลายเท้า ยังจะมาเกาะลูกสาว
เขาอีก ลูกสาวจะฟังพอะไรผมได้ ผมกับ
แฟนจึงหนีออกจากบ้านตอน 5 ทุ่ม แต่ไม่รู้
จะไปไหน เลขนั่งที่ป้ายรถเมล์จนถึงเช้า
แล้วไปหาพี่เขาหลังนิตเดิวแค 2 เมตร x
2 เมตรอยู่

ชีวิตพลิกผันได้ไป เมืองนอก

ครอบครัวพร้อมลูก 4 คน ลูกเขย ลูกสะใภ้ และหลาน

หลังจากที่มาทำงานรับจ้างประมาณปีกว่า ผมได้รู้จักกับบาทหลวงคาทอลิกโบสถ์เซเวียร์ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ท่านเห็นผมเป็นคนใฝ่รู้อย่างอ่านหนังสือตั้งแต่ตอนเป็นพระ จึงว่าจ้างผมเป็นบรรณารักษ์ได้เงินเดือน 400 ผมตั้งใจแทบกระโดดขึ้นหลังคา ทำทุกอย่าง ตั้งแต่ไปตามเด็ก ๆ จากครอบครัวยากจนมาเรียนหนังสือ จัดห้องสมุด ฝ้าบ้าน ดูแลทำความสะอาดบ้าน ล้างส้วม ตัดหญ้า ช่วยเด็กเล็กอาบน้ำ ล้างอุจจาระปัสสาวะ

ผมทำทุกอย่าง เรื่อง แม้กระทั่งบุกจับโสเภณีระหว่างนั้นก็ไม่มีโอกาสเข้าหาความรู้ตามห้องสมุดและแอบเรียนพูดภาษาอังกฤษข้างเสาจากอาจารย์ที่มาสอนเด็ก ๆ แบบครูพักลักจำ แล้วตัวเองกับภรรยาที่มาจากขอนแก่นนี้ ในช่วงกลางคืน ตอนปิดห้องสมุดแล้วทุ่นค่าเช่าไปอีกภรรยาที่ก็ช่วยหารายได้โดยการพับถุงขาย

ผมใช้ชีวิตอยู่อย่างนี้ 3 ปีกว่าเกือบ 4 ปี หลังจากนั้นเขาได้ส่งไปอบรมที่ประเทศฟิลิปปินส์อยู่ 13 เดือน ด้วยทุนของประเทศเยอรมนี ที่มหาวิทยาลัยเซเวียร์ เมืองคาคายันเดโอโร ผมไปเรียนในเรื่องของการพัฒนาผู้นำการพัฒนาชุมชน แล้วก็ทำงานพัฒนาชนบทในภาคพื้นเอเชีย และได้รับประกาศนียบัตรสาขาสังคมสงเคราะห์และพัฒนาผู้นำในชนบทจากมหาวิทยาลัยเซเวียร์แห่งนั้น แต่มันมีข้อเสียคือผมต้องลาออกจากงานที่ทำอยู่

ช่วงนั้นผมมีลูก 2 คนแล้ว และได้ไปปลูกกระทืบด้วยไม้อัด สังกะสี ตามมีตามเกิดให้ภรรยาอยู่กับลูกอยู่ที่ซอยถาวณา แล้วผมก็ไปฟิลิปปินส์ ได้ทุนค่าเล่าเรียนเดือนละ 450 เปโซ (600 บาท) ผมไปขอเบิกเขาล่วงหน้าทั้งปีแล้วส่งเงินทั้งหมดไปให้ภรรยา

ตัวผมอยู่ที่ฟิลิปปินส์ ไม่มีเงินใช้เลยแต่โชคดีว่าเขามีอาหารให้กิน 3 มื้อ ผมต่อสู้กับความคิดถึงลูกและภรรยาทุกวันตลอด 13 เดือน ผมร้องไห้ทุกวัน (ขณะที่เล่าเขาก็ร้องไห้ไปด้วยจนคนฟังอดน้ำตาคลอไม่ได้) ผมต้องอดทนอย่างหนัก เพราะไม่มีเงินใช้ จึงรับจ้างซักผ้าให้เพื่อนจากฮ่องกง-สิงคโปร์ ฯลฯ (เล่าถึงช่วงนี้เขาสะอื้นซ้ก ๆ) จนเก็บเงินได้ 3,000 บาท ไม่ 40

จากเด็กที่ไม่มีมืออะไรกินประทังความหิว บัดนี้ได้ตั้งมูลนิธิฟอร์เด็กช่วยเหลือเด็กไม่ให้ทรمانด้วยความหิวแล้ว

เคยจ่ายเงินซื้ออะไรเลยนอกจากสบู่กับยาสีฟัน และค่าแสดมป์ที่ส่งมาถึงภรรยาคนอื่นเขาไปเมืองนอก มีแต่ความสนุกสนาน แต่ผมกลับทุกข์อย่างแสนสาหัส (ช่วงนี้เขาหยุดเล่าไปพักใหญ่ เพราะร้องไห้สะเทือนใจอย่างหนัก)

สร้างสิ่งใหม่ให้ชีวิต

จากการไปอบรมที่ฟิลิปปินส์ ทำให้ผมมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงขึ้น พูดภาษาอังกฤษได้ดี จึงกลับมาทำงานที่เดิมแต่ไม่ต้องรับจ้างฝ้าบ้าน ล้างส้วม ตัดหญ้าอีกต่อไปแล้ว

งานแรกหลังจากกลับเมืองไทยคือช่วยฝึกงานให้นักศึกษาฝึกงานด้านสังคมสงเคราะห์ ขณะเดียวกันก็รับทำบัญชีให้บริษัทขายยา เนื่องจากมีลูกเพิ่มเป็น 4 คนแล้ว จึงต้องหารายได้เพิ่ม ก่อนที่จะมารับตำแหน่งผู้จัดการร้านค้าหน่วยบริการสวัสดิการกองทัพอากาศสหรัฐ (พีเอ็กซ์) ประจำสนามบินอยู่ตะเภา สัตหีบ ทุกวันผมจะไปทำงานเช้า ตี 3 กลับถึงกรุงเทพฯ 4 ทุ่มเพื่อเอาเงินค่าเช่าบ้านที่จะได้ ถ้าอยู่ที่โน่น มาเช่าบ้านให้ลูกและภรรยาอยู่ที่กรุงเทพฯ แทน

จากนั้นจึงโยกย้ายมาเป็นผู้อำนวยการ

ฝ่ายแรงงานสัมพันธ์สำนักงานใหญ่กรุงเทพฯ ประจำหน่วยบริการสวัสดิการทหารสหรัฐ สถานทูตอเมริกันกรุงเทพฯ จนกระทั่งสงครามเวียดนามสงบ ผมได้เหรียญรางวัลดีเด่นของแปซิฟิกตอนใต้ที่ทำงานที่นี้ด้วยครับ

ผมเป็นคนแรกที่เป็นผู้ก่อตั้ง 'องค์กรเครดิตยูเนียนแห่งแรก' (สหกรณ์ออมทรัพย์) ในประเทศไทย ที่ศูนย์กลางหีบหว่าน ห้วยขวาง ซึ่งต่อมารัฐบาลได้ยอมรับเป็นสถาบันสหกรณ์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ โดยตั้งชื่อว่าสหกรณ์เครดิตยูเนียน และได้มีส่วนก่อตั้งชุมนุมสหกรณ์ยูเนียนแห่งประเทศไทย และสหพันธ์สหกรณ์เครดิตยูเนียนแห่งประเทศไทยด้วยนะครับ

ปี พ.ศ.2517 ผมสอบเข้าทำงานที่มูลนิธิสงเคราะห์เด็กยากจน ซี.ซี.เอฟ. ในประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งเป็นสาขาขององค์กร ซี.ซี.เอฟ. สาทล มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่เมืองริชมอนด์ รัฐเวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา ซึ่งตอนนั้นเพิ่งมาตั้งที่ประเทศไทยใหม่ๆ

หน้าที่ของผมคือ ควบคุมดูแลการบริหารด้านการให้ความช่วยเหลือเด็กและครอบครัวทุกจังหวัดของภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กว่า 50,000 คน ซึ่งได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุนจากทั้งในและต่างประเทศ

ผมเริ่มจากการเป็นผู้จัดการฝ่ายโครง-

การทำงานมาประมาณ 10 ปี หลังจากนั้นได้เลื่อนตำแหน่งเป็นรักษาการผู้อำนวยการและดำรงตำแหน่งมาตลอดเกือบ 4 ปี

ต่อมาผมเป็นคนไทยคนแรกที่นั่งอยู่ในตำแหน่งผู้อำนวยการนี้ ทั้งๆ ที่ไม่มีปริญญา แต่คนอื่นจบปริญญาโท ปริญญาเอก ผมขาดจุดนี้ คนที่จะเป็นผู้อำนวยการได้อย่างน้อยที่สุดต้องมีดีกรีทางโซเซียลเวิร์คทางการพัฒนาชุมชนหรือสังคมสงเคราะห์

ผมจึงไปเรียนมินิเอ็มบีเอที่จุฬาฯ และได้รับปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาพัฒนาสังคม จากมหาวิทยาลัยหุลส์เซียนาอเมริกา แต่ผมคิดว่าอาจเป็นเพราะผมมีปริญญาของชีวิต ผมเคยทำงานกับคนยากจนมาก่อนเป็นประสบการณ์ที่ทำให้เขาจับผมด้วยคุณสมบัตินี้ ผมทำงานที่นี้มานานถึง 23 ปี และเกษียณอายุงานเมื่อปี 2540

ให้แสงสว่างแก่เด็กผู้ด้อยโอกาส

ผมเป็นผู้อำนวยการ ซี.ซี.เอฟ.คนสุดท้ายที่ได้รับเงินโดยตรงจากอเมริกา รุ่นต่อมาจะได้เงินจากไทยทั้งหมด ตามกฎหมายอเมริกัน คนทำงานจะเกษียณอายุ 65 แต่ผมจะเกษียณอายุ 60 ตามกฎหมายไทย ผมจึงต้องรองขอเงินที่เหลืออีก 5 ปี ตอนนั้นผมได้เงินเดือน 900 กว่าเหรียญ ถ้าทำงานต่อไปอีก 5 ปี ผมได้ 1,500 เหรียญ ผลต่าง 600 เหรียญ ผมขอเป็นเงินก้อน เขาจึงให้ผมมา 4 หมื่นกว่าเหรียญ ประกอบกับช่วงนั้นค่าเงินบาทลด ไอเอ็มเอฟเข้า ค่าเงินจาก 25 บาท กลายเป็น 57 บาท ผมจึงได้เงินเพิ่มขึ้น

อย่างมหาศาลเป็นจำนวนเงินเกือบ 3 ล้านบาท และยังได้รับเงินบ้านญาติอีกเดือนละ 900 เหรียญ จนกว่าจะอายุ 99 ปี ตามกฎหมายอเมริกัน

หลังจากมีเงินจากการเกษียณอายุงานแล้ว ผมได้จัดตั้ง มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอร์-เด็ก) ด้วยสาเหตุจุดจูงใจที่ประเทศไทยเผชิญกับวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรงและต่อเนื่องตลอดปี 2540 และสภาพการณ์เช่นนี้ยังคงทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นอีกโรงงานอุตสาหกรรมและธุรกิจหลายร้อยแห่งต้องปิดกิจการ หรือลดจำนวนคนงานทำให้เกิดปัญหาการว่างงานปัญหาสังคมและครอบครัว และปัญหาอื่นๆ ตามมาอีกมากมาย

หลายร้อยครอบครัวที่ต้องอพยพกลับภูมิลำเนาเดิม โดยมีได้ประกอบอาชีพใดๆ เป็นหลักแหล่ง ทำให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงถึงเด็ก

จากเด็กกำพร้า...จนเป็นผู้ก่อตั้งมูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอร์เด็ก) และรับผิดชอบต่อสังคมในตำแหน่ง "ผู้อำนวยการ" ในวันนี้ ผมทำด้วยจิตวิญญาณอย่างแท้จริงจากหัวใจและเข้าใจความรู้สึกเล็กๆ ของเด็กๆ ที่ตกอยู่ในสภาพชีวิตเช่นผมที่เคยผ่านช่วงเวลาที่ทุกข์ลำบากเข็ญมาแล้ว

ผมไม่ต้องการเห็นเด็กแม่แต่คนเดียวที่ต้องทนทุกข์ทรมานเช่นผมเมื่อวัยเด็ก ซึ่งขาดทั้งความรัก โอกาสทางการศึกษา โอกาสหาความก้าวหน้าในชีวิต การมีชีวิตแบบนั้นถ้าไม่ประสบกับตัวเองแล้วคงไม่รู้ซึ่งถึงรสชาติความเจ็บปวดนี้

ผมจึงขอแนะนำมูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอร์เด็ก) FOUNDATION FOR REHABILITATION & DEVELOPMENT OF CHILDREN AND FAMILY (FORDEC) ซึ่งเป็นองค์กรการกุศลที่ดำเนินกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์ ด้วยการให้ความช่วยเหลือเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและครอบครัวยากจน ตลอดจนผู้ซึ่งอยู่ในภาวะยากลำบาก

ทั้งนี้โดยมุ่งมั่นในการแก้ปัญหาของสังคมในประเทศของเรา ซึ่งมีคนจำนวน

มากโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กๆ ที่ประสบกับความหิวโหย อดมื้อกินมือ โรคภัยไข้เจ็บขาดสารอาหาร ขาดโอกาสทางการศึกษา ฯลฯ ซึ่งรัฐไม่สามารถให้การบริการได้อย่างทั่วถึง โดยมูลนิธิฯ จะช่วยเหลือตามความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตและพัฒนาผ่านโครงการฯ ภายใต้การดำเนินงานว่า "แต่ผู้ทุกข์ยาก...จากใจรัก" ท่านใดที่สนใจจะร่วมช่วยเหลืออุปการะเด็กกับทางมูลนิธิฯ สามารถขอรายละเอียดได้ที่

มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอร์เด็ก)

1035/3 ถนนศรีนครินทร์ เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250 ตู้ ปณ.33 อ่อนนุช กรุงเทพฯ 10250 โทรศัพท์ (02) 721-2983-4 โทรสาร (02) 721-2985

ข้อคิดจากอดีตเด็กไร้อนาคต

ด้วยฤทธิ์เดชแห่งความยากจน ความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสที่ยากจะหาผู้ใดเปรียบเหมือน นี่แหละครับที่เป็นตัวช่วยผลักดันให้เรามีความทะเยอทะยาน ผมจึงขอให้กำลังใจแก่คนที่ลำบากอยู่ว่า

สู้เถอะครับ

ไม่มีที่ไหนที่จะมืดตลอดไป มันต้องมีแสงสว่างเข้ามาบ้างไม่วันใดก็วันหนึ่งขอเพียงเรามีความพยายามเท่านั้นก็เพียงพอแล้วครับ ที่สำคัญ อย่าพึ่งหมดหวัง ถ้ายังอยากมีชีวิตที่ดีนะครับ

ถ้าท้อแท้ขอให้ดูชีวิตของผมเป็นตัวอย่าง แล้วท่านจะรู้สึกว่าท่านยังลำบากน้อยกว่าผมอีกตั้งเยอะ"

ดร.อัมพร วัฒนวงศ์

กล่าวปิดท้าย ก่อนจะขอตัวไปทำงานที่มูลนิธิฟอร์เด็กเพื่อสานเจตนารมณ์ในการเผยแพร่ความรักความเมตตาต่อผู้ทุกข์ยากให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ดังที่ได้ทำมาตลอดกว่า 30 ปีที่ผ่านมาและมุ่งมั่นที่จะทำต่อไปอย่างไม่ย่อท้อ

ชงโคใบบาง

D.3350

บรรณาธิการ ภาค 3350 โรตารีสากล

อน. ทรอง แสงสว่างวัฒนะ
สร. กรุงเทพสุวรรณภูมิ

สวัสดีปีใหม่ค่ะ มิตรโรตารีเรียนทุกท่าน

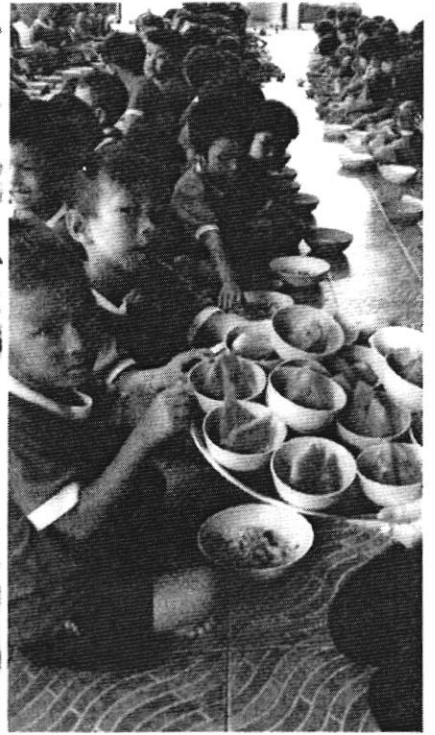
นิตยสารโรตารีฉบับนี้ เรานำเสนอเรื่องที่เกี่ยวข้องกับจิตอาสา ทำให้ดิฉันนึกขึ้นมาถึงบุคคล 2 ท่านนี้ ที่แม้จะไม่ได้เป็นโรตารีเรียนแต่ก็เคยได้ร่วมกิจกรรมกันมา จึงอยากจะนำเสนอว่างานจิตอาสาสามารถทำได้ทั้งในรูปแบบของบุคคลและองค์กร

ดิฉันรู้จักคุณจูลี (สุมาลี จรัสวิชากร) มานานมากจนแทบจำไม่ได้แล้วว่าเริ่มต้นอย่างไร ตอนนั้นเธอยังไม่ได้เป็นผู้อำนวยการของมูลนิธิฟอร์เด็ก ได้เห็นถึงความตั้งใจจริงในการทำงานของเธอ มีความกระตือรือร้น มีความคิดสร้างสรรค์ และรวดเร็วฉับไวเสมอเวลาที่ทำงานด้วยกัน เราจึงร่วมกิจกรรมกันมาตลอดระหว่างมูลนิธิกับสโมสรโรตารีกรุงเทพสุวรรณภูมิที่ดิฉันสังกัดอยู่ ผลัดกันเป็นผู้ให้และผู้รับ

ส่วนน้อง (นฤสรณ์ บุญศิริ) ดิฉันเพิ่งรู้จักไม่นาน เขาเป็นคนหนึ่งที่ส่งใบสมัครเยาวชนต้นแบบมาที่สโมสรโรตารีจัดจกรเมื่อเดือนกันยายน ดิฉันเองเข้าร่วมงานนี้มาตั้งแต่ปีก่อน และได้ร่วมเป็นกรรมการตัดสินในปีนี้ด้วย เป็นที่น่าเสียดายว่าน้องไม่ได้รับเลือกให้เป็น 1 ในจำนวน 50 คนที่ได้รับรางวัลจากผู้สมัครทั้งหมด 350 คนทั่วประเทศ เพราะเขาเคยได้รับรางวัลต่างๆ มาแล้วมากมาย เราจึงอยากยกย่องให้กำลังใจกับคนอื่นๆ ในการเป็นเยาวชนต้นแบบบ้าง ดิฉันจึงเห็นว่านี่เป็นโอกาสอันดีที่จะได้นำเขามาเป็น 1 ในตัวอย่างของคนที่มีจิตอาสา

ในเรื่องของการสนทนาเทศโรตารีนั้น อผก.ยงวุฒิจงกิตติพงศ์ ซึ่งได้เข้าร่วมการประชุมระหว่างเมืองครั้งแรกของภาค 3350 เมื่อเดือนพฤศจิกายนที่จังหวัดสิงห์บุรีด้วย ท่านเห็นว่าโรตารีเรียนส่วนหนึ่งยังไม่มีความเข้าใจในเรื่องของการบริหารจัดการสโมสรมากนัก จึงได้สรุปประเด็นเรื่องนี้มาให้พวกเราได้อ่านกันอีกครั้งค่ะ

หวังว่าทุกท่านจะได้รับประโยชน์ และแรงบันดาลใจจากเรื่องที่น่าเสนอนั้นนะคะ

“จูลี-สุมาลี จรัสวิชากร” เกิดเมื่อปี พ.ศ.2514 ที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา เมื่อจบมัธยมปลายได้เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ระดับปริญญาโท สาขามนุษยนิเวศศาสตร์ การพัฒนาคอร์ปครวัและสังคม มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช หลักสูตร Modern Managers Program (MMP) คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ Mini Master of Management Program (MMM) คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) ปัจจุบันเป็นผู้อำนวยการ มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (Foundation for Rehabilitation & Development of Children and Family - FORDEC) (2553 - ปัจจุบัน)

จุดเริ่มต้นและจุดเปลี่ยนที่ทำให้สนใจการทำงานเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น

จากครอบครัวที่มีฐานะยากจนมาก มีความฝันตั้งแต่ยังเด็กอยากเป็น “พยาบาล” เพื่อต้องการช่วยเหลือและบริการผู้เจ็บไข้ได้ป่วย อยากศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ทางเลือกที่เป็นไปได้และอยู่กับความเป็นจริง คือการเรียนและทำงานควบคู่กันไป

หากย้อนไปเมื่อตอนเรียนอยู่ชั้น ป. 6 ได้รับเลือกเป็นตัวแทนนักเรียนไปสอบชิงทุนพระราชทานของในหลวง รัชกาลที่ 9 ซึ่งถ้าสอบได้ก็จะได้ทุนเรียนจนจบปริญญาตรี แต่ไปไม่ถึงสนามสอบ เพราะเมื่อเดินทางไปถึงตัวเมืองยะลานั้นเขากำลังสอบกันแล้ว เนื่องจากความห่างไกล และกันดาร จึงทำให้พลาดโอกาสไป

เมื่ออายุ 20 ปี องค์กรแห่งแรกที่สนใจเป็นพิเศษ และได้โทรศัพท์ไปสอบถามคือ สภาภษาชาติไทย ถูกตั้งคำถามว่า “คุณมีญาติพี่น้องทำงานเป็นทหารหรือไม่” คำตอบที่ตอบไปอย่างชัดเจน คือ “ไม่มีค่ะ” ต่อมาได้เริ่มเข้าทำงานแห่งแรกในคลินิกทันตกรรม บริษัท และองค์กรสาธารณกุศลตามลำดับ จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2541 ได้เริ่มปฏิบัติงานนับตั้งแต่วัยก่อตั้ง “มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอร์เด็ก)” มาถึงปัจจุบัน จะครบรอบการดำเนิน

จิตอาสา สุมาลี จรัสวิชากร (จุลี่)

งาน 21 ปี ในวันวาเลนไทน์ 14 กุมภาพันธ์ 2562 นี้ ผู้ก่อตั้งมูลนิธิเป็นอดีตเด็กเร่ร่อนขอทาน ไม่มีความหวังแม้จะมีชีวิตที่ดีกว่าในวันพรุ่งนี้ (ดร.อัมพร วัฒนวงศ์ ประธานกรรมการ) ท่านต้องการสานเจตนารมณ์ของความรักต่อผู้อื่นให้เป็นรูปธรรม ภายใต้คำขวัญการดำเนินงานที่ว่า “แต่ผู้ทุกข์ยาก...จากใจรัก” โดยมีวิสัยทัศน์ คือ เป็นองค์กรสาธารณกุศลสาธารณประโยชน์ เพื่อให้บริการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ผู้ที่อยู่ในภาวะยากลำบากโดยไม่จำกัดเชื้อชาติและศาสนา มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ยึดหลักการร่วมทำความดี ซื่อสัตย์ต่อผู้ให้ จริใจต่อผู้รับบริการ บริหารงานอย่างมีคุณภาพ และบริการด้วยใจรัก

มุมมองคำว่า “จิตอาสา”

คุณจุลี่ ตอบว่าคือบุคคลผู้ซึ่งมีความตั้งใจหลาย ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของบุคคล กลุ่ม หรือ นิตยบุคคล ที่เล็งเห็นความสำคัญของงานอาสาสมัคร ด้วยใจอิสระ มีความรัก มุ่งปรารถนาดีต่อเพื่อนมนุษย์อย่างมีคุณค่า นอกเหนือจากบทบาทภาระหน้าที่ปกติ เพื่อต้องการเห็นรอยยิ้มความสุข และสร้างสรรค์ประโยชน์สุขต่อผู้อื่น และตนเองก็มีความสุขจากการกระทำนั้น “พลังแห่งจิตอาสา” จะก่อให้เกิดพลังแห่งการประสานความร่วมมือ จากการแบ่งปันทุนปัญญา กำลังกาย ใจ เวลา ตลอดจนปัจจัยจำเป็นต่อผู้อื่นและสังคมโดยรวม ดังนั้นหากทุกมุมของสังคมโลกมีผู้คนที่จิตอาสา มากฉันใด พลังแห่งความสุข สันติภาพและรอยยิ้มบนโลกนี้ ก็จะมากขึ้นและมากขึ้นฉันนั้น

ความประทับใจในการเป็น “จิตอาสา” ร่วมกับโรตารี

การที่ได้มีโอกาสรู้จัก “สโมสรโรตารี” ทำให้ได้เปิดโลกทัศน์สัมผัส เรียนรู้ พร้อมได้มิตรภาพ ความรู้ ประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ จากตัวบุคคลและจากสโมสร ที่เต็มไปด้วยพลังความดีและกิจกรรมเพื่อการบำเพ็ญประโยชน์ต่อกันและกัน เป็นข้อมูลที่นำเสนอใจมากกว่า โรตารีเป็นองค์กรเอกชนที่มีอาสาสมัครมาร่วมตัวกันจากหลากหลายสาขาอาชีพ

ทั้งนักธุรกิจและวิชาชีพ สมาชิกต่างมีพลังทางด้านจิตวิญญาณของความ เป็นอาสาสมัครที่ร่วมบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมมากที่สุดระดับโลก ซึ่งทำให้เกิดความประทับใจในโรตารี โดยเฉพาะสโมสรโรตารีกรุงเทพฯ สุวรรณภูมิที่เป็นพันธมิตร ร่วมกิจกรรมกันมาเป็นระยะเวลานาน แม้สโมสรฯ จะมีสมาชิกไม่มากนัก แต่มีพลังเหลือล้น เพราะมีโรตารีเรียนที่มีความน่ารัก มีหัวใจที่งดงาม และมีการบริการเหนือตนเองอย่างแท้จริง

นอกจากนั้น คุณจุลียังได้จัดสรรปันเวลาอาสาช่วยเหลือองค์กรที่ปฏิบัติงานอยู่และองค์กรอื่น ๆ ที่ไม่แสวงผลกำไร ตามต้นทุนทรัพยากร และจังหวะชีวิตของตนเองตามสมควร

นาฬิกาชีวิตของการเริ่มเช้าวันใหม่ในทุกวันของชีวิต...

เมื่อตื่นขึ้นมาจะบอกกับตัวเองในใจเสมอว่า วันนี้เป็นวันดีและโชคดี ไปทำงานอย่างเห็นค่าของเวลา หัวใจหลักขององค์กรคือ “มากกว่าความเป็นคนเก่งคือการเป็นคนดี” และอยากจะบอกว่ามูลนิธิฟอร์เด็ก โชคดีที่มีผู้อุปการะที่มีความรัก ความกรุณาเมตตาต่อองค์กรของเรา และเป็นคนดีของแผ่นดิน นายกฤษฎ์ ชมเชย มีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาและทีมงานที่เป็นคนดีและมีจิตอาสา ดังนั้น องค์กรประกอบสำคัญประการหนึ่งคือ “คนดีผู้ให้ สู่ผู้รับคนดี” ทำให้องค์กรสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงและอยู่รอดได้มาจนถึงทุกวันนี้ โดยตระหนักไว้เสมอมาว่า “เราสามารถช่วยเหลือผู้ที่ตกอยู่ในภาวะยากลำบาก ให้เขาสามารถพึ่งพาตนเองได้ต่อไปในอนาคต ทั้งนี้เพื่อต้องช่วยกันลดระดับปัญหาของเด็ก ครอบครัวและสังคมให้ได้”

ขอขอบคุณทุกท่าน ทุกองค์กร ทุกปัจจัยแวดล้อม ที่ได้ผ่านเข้ามาในชีวิตที่ทำให้มีนาฬิกาชีวิตมีคุณค่าและมีความหมายถึงทุกวันนี้

อุดมคติประจำใจ

คิดดี กระทำดี พอเพียง พอประมาณ พึงชานผู้อื่น ยินยอมคุณธรรม

**เชิญร่วมเป็นเจ้าภาพทอดผ้าป่าสามัคคีเพื่อร่วมสร้างทางดำเนินชีวิต
ที่ปราศจากทุกข์ โศก โรคภัยเข้าสู่โรงพยาบาลสงฆ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
และเพื่อพัฒนา โรงพยาบาลสงฆ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**

กำหนดการวันที่ 7-8 ธันวาคม 2562

ณ พุทธสถานพรตมวชิรญาณ โรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มทาวชิราลงกรณ จังหวัดอุบลราชธานี

ร่วมสร้างถนนเส้นใหม่

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเพิ่มความสะดวกรวดเร็ว ในการรับส่งต่อผู้ป่วย
๒. เพื่อเพิ่มช่องทางการสัญจรของผู้มารับบริการของ รพ. และชุมชนใกล้เคียง
๓. เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนเมือง

เนื่องด้วย โรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มทาวชิราลงกรณ จังหวัดอุบลราชธานี ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นโรงพยาบาลทั่วไป มีพระภิกษุและประชาชนทั่วไปมารับบริการเป็นจำนวนมากและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี ในปัจจุบันมีการขยายตัวของชุมชนอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการเดินทางมา รพ. ๕๐ พรรษาในเส้นทางเดิมปากทางบ้านปลาตุกถนนอุบลตระการ - รพ.๕๐พรรษา มีความแออัด ไม่สะดวกในการสัญจรและไม่สามารถขยายช่องทางจราจรให้เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมได้ รพ.๕๐ พรรษาหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน ชุมชนบ้านปลาตุก หมู่ที่ ๓ และชุมชนบ้านปลาตุกทองหมู่ที่๑๙ จึงได้ริเริ่มจัดทำและก่อสร้างถนนเส้นใหม่ขึ้น โดยมี รพ.๕๐ พรรษา เป็นหน่วยงานหลักในการประสานและดำเนินการ โดยถนนเริ่มต้นจากบริเวณด้านหน้า รพ. ๕๐ พรรษา บริเวณบ้านปลาตุก หมู่ที่๓ ลงไปทางทิศใต้ผ่านบ้านปลาตุกทอง หมู่ที่๑๙ ผ่านหน้าวัดป่าเทพกิตติมณี เชื่อมต่อกับถนนสายรอบเมือง ๒๓๑ บริเวณบ้านดงแสนสุข ตำบลไรร้อย อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี รวมระยะทางทั้งสิ้น ๒.๖ กิโลเมตร ส่วนหนึ่งของถนนเส้นใหม่เป็นแนวถนนเส้นเดิมที่มีอยู่แล้ว(กว้าง ๖ เมตร) ชุมชนตามแนวถนนเดิมทั้ง ๒ ฝั่งร่วมบริจาคที่ดินเพื่อทำถนนสาธารณะ ฝั่งละ ๓ เมตร ทำให้มีช่องทางจราจรกว้างขึ้นรวมเป็น ๑๒ เมตร และถนนบางส่วนได้ทำการตัดขึ้นมาใหม่ โดยชุมชนบ้านปลาตุก หมู่ที่๓ และชุมชนบ้านปลาตุกทอง หมู่ที่ ๑๙ บริจาคที่ดินรวมกันเพื่อทำเป็นถนนสาธารณะเส้นใหม่ กว้าง ๒๐ เมตร ยาว ๘๐๐ เมตร

**ชื่อบัญชี ผ้าป่าสามัคคีเพื่อสร้างถนน โรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มทาวชิราลงกรณ
เลขที่บัญชี 321-0-55489-7 สาขาช่างกฐน ธนาคารกรุงไทย**

สามารถนำไปสทลงยังธนภาษีได้ 1 เท่า

ส่ง ชื่อ-นามสกุล/ตัสักฐานทางการเงิน/ที่อยู่เพื่อจัดส่งใบอนุโมทนาบัตร ได้ที่ ID LINE : 0812660377 และ PRAPA6565

เรียนเชิญร่วมเป็นเจ้าภาพทอดผ้าป่าสามัคคี

เพื่อร่วมสร้างทางดำเนินชีวิตที่ปราศจากทุกข์ โศก โรคภัย

เข้าสู่โรงพยาบาลสงฆ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

และพัฒนาโรงพยาบาลสงฆ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ทอด ณ พุทธสถานพรหมจริยสถาน โรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มหาวชิราลงกรณ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

วันที่ ๗ - ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ด้วย สมเด็จพระพุฒาจารย์ (สนิท ขวนปญโญ) เจ้าคณะใหญ่หนตะวันออกเฉียง กรรมการมหาเถรสมาคม เจ้าอาวาส วัดไตรมิตรวิทยารามวรวิหาร สมเด็จพระมหาธีรราชจารย์ กรรมการมหาเถรสมาคม เจ้าอาวาสวัดยานนาวา ประธานมูลนิธิโรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มหาวชิราลงกรณ หลวงปู่ฤาษีเกษแก้ว พุทธสถานบ้านโคกกุ้ง จังหวัดหนองบัวลำภู พระครูปลัดคุณวัฒน์ (ฉัตรชัย อนุบาลโย) เจ้าอาวาส วัดคิมาลัยทรงธรรม จังหวัดนครราชสีมา คณะกรรมการโครงการ ถนนเส้นใหม่ โรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มหาวชิราลงกรณ - ถนนสายรอบเมือง ๒๓๐ พุทธศาสนิกชนและผู้มีจิตศรัทธาร่วมกันจัดทำผ้าป่าสามัคคี เพื่อร่วมสร้างทางดำเนินชีวิตที่ปราศจากทุกข์ โศก โรคภัย เข้าสู่โรงพยาบาลสงฆ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และพัฒนาโรงพยาบาลสงฆ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

จึงขอขอบุญและเรียนเชิญท่านผู้มีจิตศรัทธาทั้งหลาย ร่วมเป็นเจ้าภาพทอดผ้าป่าสามัคคีในครั้งนี้ เพื่อสมทบทุนตามวัตถุประสงค์ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยอาณิสสแห่งบุญกุศลอันยิ่งใหญ่ ขอให้ท่านและครอบครัวจงพบแต่ความสุข ความเจริญ อันประกอบด้วยจตุรพิธพรชัยทั้ง ๔ ประการ คือ อายุ วรรณะ สุขะ พละ และพร้อมด้วยปฏิภาณธรรมสารสมบัติทุกประการเทอญ

ประธานที่ปรึกษา

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (สนิท ขวนปญโญ)
เจ้าคณะใหญ่หนตะวันออกเฉียง กรรมการมหาเถรสมาคม
เจ้าอาวาสวัดไตรมิตรวิทยารามวรวิหาร

ประธานกรรมการดำเนินการก่อสร้าง

สมเด็จพระมหาธีรราชจารย์
กรรมการมหาเถรสมาคม เจ้าอาวาสวัดยานนาวา
ประธานมูลนิธิโรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มหาวชิราลงกรณ

ประธานอุปถัมภ์

พระครูปลัดคุณวัฒน์ (ฉัตรชัย อนุบาลโย)
เจ้าอาวาสวัดคิมาลัยทรงธรรม
หลวงปู่ฤาษีเกษแก้ว
พุทธสถานบ้านโคกกุ้ง จังหวัดหนองบัวลำภู

ประธานที่ปรึกษาฝ่ายอุปถัมภ์

พลโท อัญญา เกียรติสาร แม่ทัพภาคที่ ๒
นายเชิดชู รักตะบุตร เอกอัครราชทูต ณ กรุงโรม สาธารณรัฐอิตาลี
นายสิทธิชัย ไควสุรัตน์ ประธานสภาอุตสาหกรรม จังหวัดอุบลราชธานี

ที่ปรึกษาฝ่ายอุปถัมภ์

นายแพทย์ธงชัย กีรติหัตถยากร
ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข เขตสุขภาพที่ ๑๐
นายแพทย์ทวีศิลป์ วิษณุโยธิน
สาธารณสุขนิเทศก์ เขตสุขภาพที่ ๑๐

คณะกรรมการดำเนินงานฝ่ายสงฆ์ ประกอบด้วย

พระเทพวิสุทธิโมลี รักษาการเจ้าคณะภาค ๑๐ ประธานกรรมการ
พระเทพวราจารย์ เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี รองประธานกรรมการ
พระราชธรรมโกศล เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี (ธ) รองประธานกรรมการ
พระราชพัฒนโสภณ วิมลวิทาร์กิจ มหาคณิสสร บวรสังฆาราม คามวาสี
(หลวงพ่อนเณร ญาณวินโย) วัดทุ่งเศรษฐี
พระราชภาวนาวิกรม (เลี่ยม ฐิตธมฺโม) เจ้าอาวาสวัดหนองป่าพง
พระภาวนามังคลาจารย์

กำหนดการ

วันเสาร์ที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

เวลา ๑๕.๓๐ น. คณะเจ้าภาพและผู้มีจิตศรัทธาร่วมแห่งผ้าป่าสามัคคี จากทุกศรีเมือง มาพุทธสถาน พรหมจริยสถาน โรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มหาวชิราลงกรณ
เวลา ๑๗.๐๐ น. ขบวนช้าง ๑๐ เชือก ร่วมแห่องค์ผ้าป่าสามัคคี และเดินทางมายัง พุทธสถานพรหมจริยสถาน โรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มหาวชิราลงกรณ
เวลา ๑๗.๕๙ น. ตั้งองค์ผ้าป่าสามัคคี ณ พุทธสถานพรหมจริยสถาน โรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มหาวชิราลงกรณ
เวลา ๑๙.๐๐ น. เจริญพระปริตรมงคล
เวลา ๒๐.๐๐ น. แสดงพระธรรมเทศนาและปฏิบัติธรรม บวชชีพรามหน
- พระธรรมฐิติญาณ เจ้าคณะภาค ๑๐ (ธ)
- พระเทพวราจารย์ เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี
- พระราชธรรมโกศล เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี (ธ)
- พระราชภาวนาวิกรม (เลี่ยม ฐิตธมฺโม) เจ้าอาวาสวัดหนองป่าพง จังหวัดอุบลราชธานี
เวลา ๒๔.๐๐ น. พระบารมีพรคุณรักษา โดย หลวงปู่ฤาษีเกษแก้ว พุทธสถานบ้านโคกกุ้ง จังหวัดหนองบัวลำภู
เวลา ๐๒.๐๐-๐๕.๐๐ น. พิธีพุทธาภิเษกสมโภชพระพุทธรูปโรคนครายชัยวัฒน์จตุรทิศ - พุทธศาสนิกชนร่วมกันสวดมนต์ แห่งความโชคดี อธิติปัส
หมายเหตุ : มีพรหมสมโภชตลอดคืน โดยถือปิ่นชื่องัดมากมาย ณ ถนนเส้นใหม่
โรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มหาวชิราลงกรณ - ถนนสายรอบเมือง ๒๓๐

วันอาทิตย์ที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

เวลา ๐๗.๐๐ น. ทำบุญตักบาตร ณ พุทธสถานพรหมจริยสถาน โรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มหาวชิราลงกรณ
เวลา ๐๘.๐๐ น. ถวายภัตตาหารเช้าแด่พระภิกษุสงฆ์ ณ พุทธสถานพรหมจริยสถาน โรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มหาวชิราลงกรณ
เวลา ๐๙.๓๙ น. พิธีทอดผ้าป่า เพื่อร่วมสร้างทางดำเนินชีวิตที่ปราศจากทุกข์ โศก โรคภัย เข้าสู่โรงพยาบาลสงฆ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและพัฒนาโรงพยาบาลสงฆ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
เวลา ๑๑.๐๐ น. ถวายภัตตาหารเพลแด่พระภิกษุสงฆ์

พระครูวิศิษฎ์สรการ (จักรพันธ์ ขนตุยาโคโม ป.ธ.๓)

พระครูอุบลภาวนาวิเทศ (พระอาจารย์แก้วลี)

เจ้าอาวาสวัดบ้านนาขาคีสาขาที่ ๑๙ วัดหนองป่าพง

พระครูวิมลปัญญาคุณ (นพพร ฐูเสณ) เจ้าอาวาสวัดป่าศรีแสงธรรม

พระครูภัทรปัญญาญญิต เจ้าอาวาสวัดบ้านปลาตุ๊ก

พระครูสมุห์มงคล เตชธโร เจ้าอาวาสวัดสระประสานสุข

พระครูปลัดสัมพิพัฒน์ธุดาจารย์ (สมประสงค์ ปัญญาชีโร)

พระอุดมปริชาญาณ (กรวิวัฒน์ สุขเมธี ป.ธ.๙)

พระอาจารย์เสรี ธมฺมธโร (อิงยง)

พระธนภัทร จารุธัมโม

เจ้าคณะอำเภอ ทุกอำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี

เจ้าคณะตำบล ทุกตำบลในจังหวัดอุบลราชธานี

เจ้าคณะตำบลไร่น้อย

เจ้าอาวาส หัวหน้าพัทสงฆ์ ในเขตอำเภอเมืองอุบลราชธานี

คณะกรรมการดำเนินงานฝ่ายมรณวาส ประกอบด้วย

นายสฤณี วัชรวิทย์ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ประธานกรรมการ
 พล.ต.รณกร ปานกุล ผู้บัญชาการมณฑลทหารบกที่ ๒๒ รองประธานกรรมการ
 นายสมคิด ใจกระแสน ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดอุบลราชธานี
 นางนิตดา ไชยบุญญานนท์ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแขวงจังหวัดอุบลราชธานี
 รศ.ดร.นงนิตย์ ชีระวัฒนสุข อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 รศ.ธรรมรักษ์ ละอองนวล อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
 นาวาอากาศเอก วัชรพล นวลเป็นโย ผู้บังคับการกองบิน ๒๑ อุบลราชธานี
 นายเฉลิมพล มั่งคั่ง รองผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี
 นายเชียรชัย พุทธิรังษี รองผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี
 นายวิรุจ วิชัยบุญ รองผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี
 นายศุภศิษย์ กอเจริญยศ รองผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี
 นายเกริกชัย ผ่องแก้ว ปลัดจังหวัดอุบลราชธานี
 นายเสณีย์ สัมเขียวหวาน หัวหน้าสำนักงานจังหวัดอุบลราชธานี
 นายปัญญา เสวตธรรม นายอำเภอเมืองอุบลราชธานี
 นายอำเภอ ทุกอำเภอ ในจังหวัดอุบลราชธานี
 พลตำรวจตรี รณกร กุทธิรงค์ ผู้บังคับการตำรวจภูธร จังหวัดอุบลราชธานี
 นายชัชว ฟูตพิมพ์ ผู้บัญชาการเรือนจำกลางอุบลราชธานี
 นายสุทิน ไชยวัฒน์ ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานี
 นพ.สุวิทย์ ไรจนศักดิ์โสธร นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี
 ทพ.วุฒิชัย ลำดาวน ผู้อำนวยการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เขต ๑๐ อุบลราชธานี
 นพ.มนต์ชัย วิวัฒนาสิทธิพงศ์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์
 ดร.ปัทมา ผ่องศิริ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรพสิทธิประสงค์
 ดร.อรณพ สนธิไชย ผู้อำนวยการวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร อุบลราชธานี
 นพ.สราวุฒิ บุญสุข ผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี
 นพ.ดนัย เขียวภููล ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑๐ จังหวัดอุบลราชธานี
 นพ.พงศธร ศุภอรณกร ผู้อำนวยการโรงพยาบาลมะเร็งอุบลราชธานี
 นพ.ประภาส อุครานันท์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์
 นายสุรชัย สุนันท์พงศ์ศักดิ์ ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๘ อุบลราชธานี
 นายเอกพงษ์ เศรษฐมานพ ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงอุบลราชธานีที่ ๑
 นายรัฐพงษ์ เลิศสุวรรณไพศาล ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงอุบลราชธานีที่ ๒
 ดร.บุญเพ็ง สิบภา ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงชนบทอุบลราชธานี
 นายอดิเทพ ติระมาสมาณี ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงชนบทอุบลราชธานี
 นายพิชัย สุขอยู่ ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงชนบทที่ ๘
 นายวิรอด ไชยพรรณนา ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดอุบลราชธานี
 นายอุทัย พลพวง ผู้อำนวยการสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอุบลราชธานี
 นายแสงทอง อนันต์ภักดิ์ ผู้อำนวยการสำนักงานประชาสัมพันธ์เขต 2
 นางสาวเพชร จังจากิจดี ผู้อำนวยการสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย จังหวัดอุบลราชธานี
 นายคำอินทร์ วงศ์ชาติ ผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดอุบลราชธานี
 นางสาวพรนภา ขาขุมพร ผู้อำนวยการสถานีวิทยุเพื่อการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี
 นายวิกรม ศรีวิฑูรย์ เจ้าหน้าที่งานที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี
 นายสิทธิพล เสงี่ยม ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต ๑๓ อุบลราชธานี
 นายภพ ภูสมปอง โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอุบลราชธานี
 นายวิลาศ บุญโต ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนอุบลราชธานี
 นางทรงลักษณ์ วรภัย พัฒนาการจังหวัดอุบลราชธานี
 นายชำนาญ ศรีหารา ท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี
 ดร.วีระพงศ์ เดชบุญ ศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี
 ดร.กมล ฝอยศิริบุญ ผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๑๐ อุบลราชธานี
 นายทรงพล หาญศิริมีชัย ผู้อำนวยการสำนักงานพลังงานจังหวัดอุบลราชธานี
 นางภัคจิรา มูลศรี วัฒนธรรมจังหวัดอุบลราชธานี
 นายธฤดี ประสานสอน ผู้อำนวยการสำนักงาน กศน.จังหวัดอุบลราชธานี
 นายพิทยา ไชยมงคล ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๔ (อุบลราชธานี, อำนาจเจริญ)
 ดร.โกวิท เพลินจิตต์ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑
 ผู้อำนวยการโรงเรียน ทุกแห่งในอำเภอเมืองอุบลราชธานี
 นายนิมิต สิทธิไตรย์ ประธานหอการค้าจังหวัดอุบลราชธานี
 พันเอก อัครพันธ์ มูลประดับ ผู้บังคับการ กรมทหารราบที่ ๑๑
 นางสาวสมปรารถนา วิกรัยเจิดเจริญ นายกเทศมนตรีนครอุบลราชธานี
 นางสาววริชญา อุดมมา ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลไร่น้อย
 นายทวี บุญล้อม กำนันตำบลไร่น้อย
 นายพงษ์ศักดิ์ ผลพันธ์ ผู้ใหญ่บ้านบ้านปลาตุ๊ก หมู่ ๓
 นายสุพงษ์ แสงทอง ผู้ใหญ่บ้านบ้านปลาตุ๊กใต้ หมู่ ๑๖
 นายนิพนธ์ไชย ขาค่าไส ผู้ใหญ่บ้านบ้านปลาตุ๊กทอง หมู่ ๑๔

คณะกรรมการผู้มีอุปการะคุณ (บริจาคที่ดิน)

นายสม แก่นสาร และครอบครัว
 นายฉลิ มูลมั่ง และครอบครัว
 นายทรงวุฒิ ทองแสง และครอบครัว
 น.ต.ไพรัช สัยเจริญ และครอบครัว
 นางอรศรี สัยเจริญ และครอบครัว
 นางภรณ์จิตร จงก่าโชค และครอบครัว
 นายทวี ธรรมย์ และครอบครัว
 พันจ่าอากาศเอกวิชาญ จันทร์แจ่มดารา และครอบครัว
 นางสุพัตรา แก้วทา และครอบครัว
 นางรัชณี สังสิทธิ์ และครอบครัว
 นายฤทธิ์ไกร แก่นธาตุ และครอบครัว
 นายถาวร เอมานุเวช และครอบครัว
 นายวุฒิศักดิ์ ชูชื่น และครอบครัว
 นางศศิมาภรณ์ โรเบิร์ตสัน และครอบครัว
 นางบุญใจม บุญพันธ์ และครอบครัว
 นางประหยัด ชูชื่น และครอบครัว
 นายชาญชัย แก่นคำ และครอบครัว
 นางกรรณิกา แก่นคำ และครอบครัว
 นางสมปอง ดาวัน และครอบครัว
 นายคำดี แก่นธาตุ และครอบครัว
 นางบรรจง รินทอง และครอบครัว
 นายธนากร มีวงศ์ และครอบครัว
 นางสมัยพร ใจหลัก และครอบครัว
 นางสาววิริญา สุวรรณภู และครอบครัว
 นายประสพ โสมเกษตรินทร์ และครอบครัว
 นางวัชรี อ่ามะเหิยะ และครอบครัว
 นายทองอินทร์ อ่ามะเหิยะ และครอบครัว
 นางสมจิตร จัยวัฒน์ และครอบครัว
 นายธำรง ทองวิเศษ และครอบครัว
 นางดารารัตน์ อารยะพงศ์ และครอบครัว
 นายสมพงษ์ นาควงศ์ และครอบครัว

คณะกรรมการเครือข่ายโรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ

นพ.เขตต์ ศรีศิริ ผู้อำนวยการโรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 อาจารย์ปาริชาติ รักตะบุตร รักษาพยาบาลอัครราชทูตไทยประจำ ณ กรุงโรม สาธารณรัฐอิตาลี
 ว่าที่ ร.ต.ดร.กมล สาดศรี ผู้อำนวยการโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช
 นายมนต์รัก กลิ่นบุปผาชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิและนักจัดรายการวิทยุ
 ดร.จุไรรัตน์ ศรีศิริ ผู้อำนวยการโรงเรียนเดอะแคร์การบริการ
 นพ.พรเจริญ เขียมบุญศรี อดีตผู้อำนวยการโรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 นางพรทิพย์ เขียมบุญศรี อดีตรองผู้อำนวยการด้านการพยาบาล
 โรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 นางอรุณี ศรีสุข รักษาการแทน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปลาตุ๊ก
 นายพันคำ ศรีพรหม ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 32
 นายทองศักดิ์ หลีกเขต สาธารณสุขอำเภอเมืองอุบลราชธานี
 ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ทุกแห่ง
 เจ้าหน้าที่โรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ ทุกท่าน
 เจ้าหน้าที่เครือข่ายโรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ ทุกท่าน

หากรายชื่อท่านใดผิดพลาดไปขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย